

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

BIJEG PREMA BOŽJOJ DUBINI

Mario Dučić,
kolovoz 2009.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobivati na svoju adresu, javite nam se.

„Riječ Jahvina dođe Joni, sinu Amitajevu: »Ustani, reče mu, idi u Ninivu, grad veliki, i propovijedaj u njemu, jer se zloča njihova popela do mene.« A Jona ustade da pobjegne u Taršiš, daleko od Jahve. Siđe u Jafu i nađe lađu što je plovila u Taršiš. Plati vozarinu i ukrca se da otplovi s njima u Taršiš, daleko od Jahve.“
(Jona 1:1-3)

S ovom poznatom pričom o Joninom bijegu mogu se poistovjetiti mnogi vjernici. Ona ustvari opisuje problem koji se često provlači kroz povijest Božjeg naroda

– umjesto da poslušaju Božje upute, često bježe od Boga i time uništavaju Božju prvobitnu svrhu i plan za svoje živote.

Takvo bježanje nije nužno bježanje u grijeh ili otpadništvo od Boga, već često može biti i karakterizirano bježanjem od Božje prvobitne volje. Bez obzira što smo ugrađeni u svoje crkve, služimo u raznim službama ili smo

✦ **Bez obzira što smo ugrađeni u svoje crkve, služimo u raznim službama ili smo uspješni na poslovnom planu, to ne mora nužno značiti da se nalazimo u Božjoj volji i da imamo njegovu naklonost.**

uspješni na poslovnom planu, to ne mora nužno značiti da se nalazimo u Božjoj volji i da imamo njegovu naklonost. Razlog tome je, vjerujem, i nerazumijevanje riječi *uspjeh*. Pod tim pojmom često podrazumijevamo sljedeće: ako su naše crkve brojčano velike, materijalno stabilne ili ako imamo dobre poslovne pozicije i plaće – da je to znak uspjeha. No, nije nužno da pravi uspjeh uvijek stoji u vezi s kvantitetom, već i s kvalitetom. Jer možda možemo uspjeti na neki način, ali to ne mora značiti da smo ispunili Božji plan kojeg ima za nas.

Jona je znao da Bog ima za njega specifičan plan. Bog mu je rekao: „Ustani, idi u Ninivu, grad veliki, i propovijedaj u njemu“ (Jona 1:2). Grad je bio na „neprijateljskoj“ strani i nije se činio kao naj mudrija destinacija. A Jona, umjesto da je poslušao Boga i krenuo na istok, odlučio je pobjeći od Boga što je dalje moguće – u Taršiš. „A Jona ustade da pobjegne u Taršiš daleko od Jahve“ (Jona 1:3) U hebrejskom originalu stoji da je pobjegao od „Božje prisutnosti“, što ustvari potvrđuje da je Jona htio izbjeći Božju savršenu volju.

✦ **Bog jednostavno ne želi blagosloviti naše planove za život s njim, već njegov plan za naš život.**

Svaki put kada bježimo od Božje volje, bilo zbog straha ili tvrdoglavosti, to nas dovodi u još težu situaciju. Ne samo da se ne nalazimo gdje bismo trebali ili ne činimo što bismo trebali, već to i činimo bez Božje prisutnosti. Bog jednostavno ne želi blagosloviti naše planove za život s njim, već njegov plan za naš život.

Takvi se čak i ne moraju nužno sramiti Gospodina. Ne skrivaju da su kršćani ili njegovi službenici. Kada je Jahve podigao nevjernike zbog Jonine nespasnosti i kada ga je osoblje lađe probudilo te upitalo tko je on, bez oklijevanja je rekao: „Ja sam Hebrej i štujem Jahvu, Boga nebeskoga, koji stvori more i zemlju.“ (Jona 1:9) Takvi vjernici čak mogu biti ponosni radi svoje pozicije u Bogu, djela koja čine za njega ili žrtve koje su podnijeli, ali da to još uvijek ne bude dokaz da oni žive prema Božjem savršenom planu za njihove živote.

1. SVI KOJI BJEŽE OD BOGA NA TAJ NAČIN, KREĆU SE PREMA NJEGOVOJ DUBINI.

Vjerujem da postoji Božja mračna dubina koja nije nužno od đavla ili rezultat naših borbi, već je namijenjena za sve koje Bog ljubi ali koji bježe od njegove volje. Ona je

naša pomoć kako bismo se vratili na prave puteve. Kada su Jonu bacili s lađe, kako bi se stišalo nevrjeme, Pismo kaže da je „Jahve zapovijedio velikoj ribi da proguta Jonu.“ (Jona 2:1)

Riječ „zapovijedio“ u drugim prijevodima se može čitati i kao „pripremio“. Dakle, Bog je pripremio veliku ribu kako bi zaustavio Jonu od bježanja. Bog često priprema takve mračne okolnosti kako bi nas zaustavio od propasti uzrokovane našim samovoljnim razmišljanjem i životom. Samovoljno mišljenje je, prema apostolu Pavlu, znak starog načina života. O nevjernicima je napisao sljedeće, „Među ovima smo nekoć i mi živjeli u svojim požudama vršeći prohtjeve tijela i svog samovoljnog mišljenja i bili od naravi djeca srdžbe kao i svi ostali.“ (Efežanima 2:3). Mnogi, nažalost, na kršćanstvo gledaju kao nekakvu odskočnu dasku za uspjeh. Mnogi čak i crkve gledaju kao mjesto na kojem mogu ostvariti kakav uspjeh, ako ga u svijetu već nisu imali.

No, novo rođenje i život s Kristom nije podloga za nadnaravno ostvarivanje naših vlastitih ambicija i želja ili građenja vlastitog ega, već upoznavanje i vršenje njegove volje. Osobno iz iskustva znam koliko sam morao prolaziti kroz razne

životne oluje samo zato što nisam čvrsto prionuo uz otkrivenu Božju Riječ ili išao prema pozivu ili znanoj mi viziji za osobni život. Nakon završetka školovanja, kada sam došao u crkvu gdje je vladalo poprilično neznanje i odupiranje prema promjeni, iako znajući svoj poziv, mislio sam da je najbolje otići negdje u misiju a zatim završiti studij negdje što dalje od Hrvatske. Ali, hvala Bogu, da me je on spriječio na takav način da sam zbog problema s bolesnom nogom i rehabilitacijom ostao u Zagrebu. Da nije bilo te Božje mračne dubine, ja bih sada vjerojatno već doktorirao i bio daleko od Božjeg mjesta i poziva za svoj život. Unutar sebe bio bih izgubljen, znajući da sam pobjegao od Božjeg plana kojeg je on imao za mene.

Bog priprema takve teške situacije koje nas spašavaju od nas samih. Iako isprva može izgledati kao đavolski napad u obliku ribe u slučaju Jone, no Bog je onaj koji je sve to unaprijed pripremio kako bi Jonu spasio. Možemo biti sigurni da te pripreme i Božje dubine proizlaze iz njegove ljubavi

★ **Vjerujem da postoji Božja mračna dubina koja je namijenjena za sve koje Bog ljubi ali koji bježe od njegove volje.**

prema nama. Pisac Hebrejima nam to i potvrđuje kada kaže da „Gospodin kara onoga tko ljubi i šiba svakoga koga usvaja za svoga sina.“ (Hebrejima 12:6)

Ona se može manifestirati u raznim oblicima, poput, primjerice, otkaza, bolesti ili situacija kada nam jednostavno ništa ne polazi za rukom u određenom području za kojeg mislimo da je od Boga. Izgleda kao da nas je Jahve zaustavio svojom rukom na jednom mjestu iz kojega se ne možemo izvući.

Te Jahvine dubine također mogu izgledati očajne i obeshrabrujuće tako da se ponekad možemo i osjećati odbačenima od Boga, kao i Jona, kada je rekao: „Pomislih: odbačen sam ispred očiju tvojih.“ (Jona 2:5).

Vjerujem da su takvi osjećaji u tim trenucima i dani sa svrhom kako bismo uvidjeli svoje bijedno stanje bježanja. Samo

✦ **Novo rođenje i život s Kristom nije podloga za nadnaravno ostvarivanje naših vlastitih ambicija i želja ili građenja vlastitog ega, već upoznavanje i vršenje njegove volje.**

na dnu svojeg života ponekad možemo ponovno početi tražiti njegovo lice. Umjesto da postojano držimo i njegujemo svoj odnos s Bogom, često je taj odnos bez discipline i nezdrav, zbog čega ga mnogi upoznaju tek usred takvih kriza.

Bog u tim trenucima očaja želi slomiti našu tvrdoglavost, usred koje vidimo da nam ponestaje snage i života jer bježimo od njegove prisutnosti. Svako djelo koje nije pokriveno Božjom prisutnošću je osuđeno na propast. Zato nam i Biblija kaže da „ako Jahve kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji“ (Psalam 127:1)

To mračno stanje je zaista teško, jer Jona, kada opisuje, kaže: „Vode me do grla okružiše, bezdan me opkoli. Trave mi glavu omotaše, siđoh do korijena planina. Nada mnom se zatvoriše zauvijek zasuni zemljini... samo što ne izdahnuh.“ (Jona 2:6-8).

Jesmo li se kada našli u takvoj situaciji? Kada nam je zaista dosta svega, kada se nalazimo u dugovima, usred očaja i depresija te razmišljamo je li uopće dobro postati i biti kršćaninom, je li vrijedan sav naš uloženi trud proteklih godina u našu službu, da li nastaviti u predanju ili jednostavno odustati, jer izlaza nema?

2. KADA SE NAĐEMO U TAKVOJ MRAČNOJ DUBINI NE TREBAMO OČAJAVATI NEGO SE OKRENUTI BOGU.

Česta greška koju tada činimo je da počnemo još više bježati ili se udaljavati od drugih vjernika i crkve misleći da nas je Bog jednostavno napustio i da za nas nema više milosti. U nerazumijevanju, mnogi odustanu od Gospodina umjesto da mu se okrenu u vapaju i molitvi ili se jednostavno prepuste životnoj oluji da ih nosi kuda god ide.

Drugi, ne želeći se slomiti, još više počnu srljati, pa posežu za krajnje pogubnim ljudskim rješenjima, poput pronalaženja novog partnera ili novog kredita koji je bolji od prvoga ili drugog kredita kako bi otplatili prvi ili možda učine neke odluke koje su protivne njihovim uvjerenjima ili donošaju odluke za koje misle da će im privremeno pomoći. Treći pak sami sebe kažnjavaju te se vraćaju starim navikama i grijesima, ne vjerujući da im se takvo što može dogoditi ako slijede Isusa.

Jona je u takvim trenucima očaja rekao: „Al ipak oči upirem svetom Hramu tvojem.“ (Jona 2:5b) Učinio je ono što bi trebao učiniti svaki vjernik – okrenuti svoj pogled od sebe prema Bogu!

U Salomonovoj molitvi za posvećenje hrama Gospodinu u 1. knjizi Kraljevima vidimo jasnu svrhu hrama – to je bilo mjesto gdje su ljudi mogli naći pomoć kroz molitve i vapaje Bogu. Salomon kaže da ako narod Božji bude potučen od neprijatelja zbog grijeha ili ako se zatvore nebesa ili “kada u zemlji zavlada glad, kuga, snijet i rđa, i kad navale skakavci, gusjenice, kad neprijatelj ovoga naroda pritisne koja od njegovih vrata, ili kad bude kakva druga nevolja ili boleština, ako koji čovjek, ili sav tvoj narod osjeti tjeskobu svoga srca pa upravi molitvu ili prošnju te raširi ruke prema ovom Hramu, ti čuj s neba, s mjesta gdje prebivaš, i oprosti i postupi; vrati svakome čovjeku prema putu njegovu, jer ti poznaješ srce njegovo... Neka oči tvoje budu otvorene na prošnju tvoga slugu i na prošnju naroda tvoga Izraela, da čuješ njihove molbe što će ih tebi uputiti” (1 Kraljevima 8:37-39, 52)

★ Iako je molitva jednostavna stvar, možemo često uočiti kako radi samodostatnosti ljudi više ne vape kao da ovisе o Bogu, već je molitva često postala sredstvo putem kojeg pokušavamo ostvariti svoje ciljeve.

to je rješenje za svaki izlaz iz tlake, Božje dubine ili bilo koje situacije; od pritiska u srcu, nad crkvom, na poslu ili obitelji. Moliva i vapaj te okretanje prema Bogu jesu temelji našega života.

Iako je molitva jednostavna stvar, možemo često uočiti kako radi samodostatnosti ljudi više ne vape kao da ovisе o Bogu, već je molitva često postala sredstvo putem kojeg pokušavamo ostvariti svoje ciljeve. Stoga nije čudno što se vjernici i crkve nalaze u lošem stanju danas. Umjesto da mole i vape, okreću se svojim ljudskim mogućnostima i natječu sa svijetom. Jona je rekao: „Samo što ne izdahnuh kada se spomenuh Jahve i molitva se moja k tebi vinula, prema svetom Hramu tvojemu.“ (Jona 2:8)

Psalmist je u 142. psalmu je rekao ovako kada je bio progonjen: „Iz svega glasa vapijem Jahvi, iz svega glasa Jahvu zaklinjem. Pred njim svoju izlijevam tužaljku, tjeskobu svoju pred njim razastirem.“ (142:2-3)

✦ **Kroz molitvu i vapaj često i sami sebe podsjećamo da se Bog brine za nas. On želi čuti naš vapaj slomljenosti, a ne arogantne proklamacije i traženje lakih izlaza**

Kroz molitvu i vapaj često i sami sebe podsjećamo da se Bog brine za nas. On želi čuti naš vapaj slomljenosti, a ne arogantne proklamacije i traženje lakih izlaza!

3. KADA SE OKRENEMO BOGU MORAMO BITI VOLJNI PLATITI CIJENU.

U molitvi i vapaju ne bismo trebali tražiti izlaz koji će nam pomoći da prebrodimo malu krizu identiteta te nakon toga ponovo nastavimo ići svojim putovima, već moramo činiti ono što je bila prvobitna volja na početku. Kada dođemo u crkvu noseći na svojim licima i srcima obilježja te mračne Božje dubine, ono što trebamo učiniti je dati Bogu žrtvu zahvalnicu i ispuniti sve što je potrebno do kraja kako bismo postali slobodni i radosni.

Upravo kao što je i Jona učinio. Usred očaja je zavapio Bogu. Nije se cjenkao s Bogom o tome koji će mu dio predati ili hoće li podići ruke i početi se boriti za svoj život.

Jednostavno je počeo zahvaljivati Bogu zato što mu je spasio život i vratio natrag u prvobitnu volju te je otišao u Ninivu i propovijedao ono što mu je Bog naložio. Nije samo tražio olakšanje pritiska, kao što mnogi traže u molitvi, već se

promijenio i postao poslušan: „A ja ću ti s pjesmom zahvalnicom žrtvu prinijeti. Što se zavjetovah, ispunit ću. Spasenje je od Gospoda... Jona ustade i ode u Ninivu, kako mu Jahve zapovijedi.“ (Jona 2:10; 3:3)

1950. godine, petoro mladih studenata, u traženju svog poziva, čuli su za Aucan indijansko pleme u Ekvadoru. Nate Sint je bio jedan njih. Njegova sposobnost upravljanja avionom je bilo dobro oruđe za prešenje evanđelja u tim zabitim mjestima Južne Amerike.

Aucan pleme je živjelo u malim nomadskim grupama koje su se često selile s jednog mjesta na drugo. Zvali su se „goli divljaci“. Selili su se jer su vjerovali da ako na jednom mjestu ostanu predugo, da bi to za njih moglo biti pogubno, zbog njihovih neprijatelja unutar plemena. Među njima je bilo mnogo ubojstava. Preko 60% umrlih bilo je zato što su ubijali jedni druge.

Kako je vrijeme odmicalo, ti su mladići osjetili Božji poziv prema Indijancima. Iz malog aviona su bacali poklone neko vrijeme, a kada su mislili da su time uspostavili prijateljstvo sletjeli su na jednu usku plažu, u blizini jednog njihovog sela u nadi da će se susresti s njima.

Nakon što su sletjeli, napravili su nekakvo mjesto za spavanje u kojemu su i prespavali tri noći. Nikoga nisu vidjeli osim jednog čovjeka i dvije žene, koji su bili prema njima prijateljski raspoloženi i proveli s njima cijeli dan. Otad više nišu imali kontakt sve do dana kada su ih ti Indijanci odlučili ubiti. Dok je letio nad tim plemenom, Nate je zamijetio ljude iz sela kako dolaze na plažu. Sletio je i rekao ostalima da dolaze do njih. Odjedanput su se pojavili i izboli ih strijelama.

Nakon nekog vremena njihova su djeca i rodbina osjetili poziv da nastave njihovo započeto djelo i da tom plemenu kažu o Isusu. Nakon što su prihvatili Isusa, promijenili u ime u Waodani što znači „ljudi istine“. Što da ti ljudi jednostavno nisu poslušali Božji poziv, iako ih je koštao mnogo; mogli su biti misionari na mnogim drugim manje opasnim mjestima, ali oni su ipak bili odlučni platiti cijenu poslušnosti.

Kakve smo mi zavjete dali Bogu prilikom obraćenja, kada nam je progovorio

★ **Trebamo dati Bogu žrtvu zahvalnicu i ispuniti sve što je potrebno do kraja kako bismo postali slobodni i radosni.**

ili posebno dotaknuo? Gdje je sve to nestalo? Nije nužno da moramo imati ovakav poziv, ali što bi se dogodilo da su oni odlučili prvo srediti svoje živote, kupiti stan i auto, pronaći posao i eventualno, ako ostane vremena, služiti Isusu? Iako od navedenog nije ništa loše, promašili bi Božju savršenu volju.

Naša situacija sigurno nije toliko teška, iako je za njih to bio savršeni Božji plan. Možda nam je zaista teško i opet tražimo Boga, ali na pogrešan način. Stoga je potrebno da se zapitamo i preispitamo sami sebe; u kojoj se to mračnoj dubini trenutno nalazimo? Možda smo zaista očajni ili ogorčeni, ali ipak možemo zavapiti njemu, pokajati se i obnoviti svoje zavjete, jer ćemo jedino na taj način izaći iz Božje dubine kao pobjednici: „Tada Jahve zapovijedi ribi, i ona izbljuva Jonu na obalu.“ (Jona

2:11) Sada je vrijeme da se pokrenemo i odlučimo za promjenu, jer je bolje da nas izbljuva riba nego sam Jahve nad vojskama. Vrijeme je da prinesemo Bogu žrtvu zahvalnu i dobijemo oslobođenje te platimo cijenu koja je potrebna za okretanje Bogu u poslušnosti. Na taj ćemo način, vjerujem, izaći kao pobjednici iz Božje dubine: „Prinesi Bogu žrtvu zahvalnu, ispuni Višnjemu zavjete svoje! I zazovi me u dan tjeskobe: oslobodit ću te, a ti ćeš me slaviti.“ (Psalam 50:14-15)

★ **Vrijeme je da prinesemo Bogu žrtvu zahvalnu i dobijemo oslobođenje te platimo cijenu koja je potrebna za okretanje Bogu u poslušnosti. Na taj ćemo način, izaći kao pobjednici.**

Copyright©2009. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Hrvatski proizvod

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".